

Det forekommer ogsaa mig, at dette Udtryk „nogen smitsom Sygdom“ i § 1 er noget forfæret. Der er mange Sygdomme, som ikke ere smitsomme, men som gøre Kødets slet og daarligt, og der er Sygdomme, som kun en Veterinær kan se, men som ikke ere symlige for den almindelige Lægmands Øje. Derfor er det jo saa overordentlig nødvendigt, at dette Tilfyn med Kødets ogsaa bliver et virkelig effektivt Tilfyn, saa effektivt, at man ikke risikerer der Slags Ting, som man allerede har oplevet, at der fra de forskellige Slagterier er sendt Kød, som er blevet erklæret for at være uspiseligt i de engelske Havne, hvortil det er kommet.

Der staar, at der heller ikke maa leveres Kvæg saa afmagret, at dets Kød ikke kan anses for egnet til Mennekesføde. En æret Taler (Chr. Nielsen) mente før, at Landmændene ikke vilde lade den Slags Kød slagte til Salg, men Eksemplerne vise, at det sker. Der er kommet saa slet Kød frem, at det ikke har været egnet til Mennekesføde, netop paa Grund af, at det har været afmagret Kød, fyldt med Tuberkulose. Vi sige somme Tider paa Landet, at vi have „Polsetøer“, som vi ville af med, og saadanne Køer have virkelig været fremme til Salg i England, men det er noget, som skader vort Marked grumme meget, og som ogsaa gør, at vi risikere, at Engländerne sige, at de slet ikke ville have Kød fra Danmark. Foreløbig have de nægtet os Indførelsen af levende Kvæg, og jeg tror, det vil vare længe, inden vi saa Lov at sende levende Kvæg til England, om vi da nogen Sinde saa det. Skulde det nu ske, at de paa Grund af mangelfulde Former her hjemme fra ogsaa vilde nægte os at indføre slagtet Kød, vilde vi være overordentlig uheldigt stillede. Ganske vist kunne vi sende en Del Kvæg til Tyskland, og navnlig af de Kreaturer, som fedes paa Øerne, Sjælland, Fyen, Lolland og Falster, gaar Hovedparten til Tyskland; men for Tysklands Vedkommende gaar en ganske betydelig Procentdel til England, og det bedste af det Kød, der fedes i Tyskland.

I § 2 er der ogsaa en Bestemmelse, som forekommer mig noget ubestemt. Der staar: „Hvor Slagtning af Kvæg til Udsførelse sker i større Omfang...“ Hvad betyder „større Omfang“? Er Slagtning af 2 eller 3 Køer Slagtning „i større Omfang“, eller forlanges der 10 Køer dertil? Det forekommer mig, at det maa kunne siges noget mere præcist, og at man ellers kommer ind paa en Glidbane, som det ikke er heldigt at komme ind paa, idet man ikke ved, hvor stort et Slagteri skal være for at saa Re-

geringstilfynnet. Ganske vist gaar jo Tendensen i Djebliffet i Retning af at koncentrere Slagterierne, og det maa vel være rigtigt for os her i Danmark for Eksporten til England at søge at faa centraliseret Slagterierne paa nogle faa Steder, saaledes at man derfra kan klassificere Kødets, sende det bort i større ensartede Leveringer til de forskellige Havne, hvor der er Brug for de forskellige Kvaliteter Kød. Det vil vel være den rationelle Maade, og ogsaa den Maade, vi bør arbejde hen til. Men vi ere endnu ikke saa vidt, skønt der jo gøres Anstrengelser for at bringe os dertil.

Efter § 2 er det jo tilstrækkeligt, naar det til Udsførelse bestemte Kød efteres med smitsomme Sygdomme for Øje. Men ogsaa jeg mener, at vi maa komme bort fra Ordet smitsom, vi maa se hen til Sygdommen alene. Enten den er smitsom eller ikke, maa Veterinærtilfynnet have Lov at kassere Kødets. Med Klassifikationen er det en anden Sag, den er mere købmandsmæssig. Kommer man ind paa dette Punkt, vil det nok være det rigtigste og vil vel ogsaa falde naturligt, at selve Assenderen lader Kødets klassificere. Ganske vist kan det, som der staar i Motiverne, ikke være den Slagter, som slagter Kødets, der skal klassificere det; men hvor saadan større Eksportslagting finder Sted, vil det let kunne blive bedømt af kendte Folk der paa Stedet, eller ogsaa ville de, som benytte Slagteriet, se deres Fordel ved at ansætte tilfynshavende, som se Slagtningen efter, og klassificere Kødets paa rette Maade, saaledes at det kan finde sin rette Inddeling efter dets Farve, efter Fedmen, dets Pris, dets Alder o. s. v.

Medens Sagen var for i det andet Ting, kom der det Spørgsmaal til den højtærede Minister — jeg ved godt, at den højtærede Minister syntes ikke om dette Spørgsmaal — om det Kød, der saaledes blev synet til Eksport, ikke ogsaa kunde anvendes herhjemme uden nærmere Kontrol, end den, det havde været underkastet. Den højtærede Minister mente, at man derved vilde komme bort fra det kommunale Kontrolsystem, vi have indrettet herhjemme. Det er muligt, at det noget vilde føre os bort derfra; men jeg synes, der er en Anomali i, at det Kød, der fra Slagteriet er erklæret kontrolleret og tilstrækkelig godt til Eksport til de fræske og vanskelige Engländerne, ikke maa sælges herhjemme uden nærmere Kontrol. Det forekommer mig, at man staar der paa et ganske aparte Standpunkt, som ikke ret vel vil kunne forsvares, thi saa ville Engländerne kunne sige, og med Ret, at den Kontrol, som vi have med Kødets af Dyr,